

nærer i de paagældende Kredse, og som forekommer mig berettiget.

Naar den højtærede Minister mener, at det har været overladt Kommunalbestyrelserne at gøre Indstilling om disse Laansøgeres Muligheder for at tilbagebetale Pengene, er det vist kun delvis rigtigt. Sagen har været forelagt Kommunalbestyrelserne, men man har ikke haft den Opfattelse, at man skulde udtale sig om den enkelte Mulighed for at tilbagebetale; man har kun rent ekspeditions-mæssigt givet Oplysninger om de paagældendes Indtægts- og Formueforhold og har ikke dertil knyttet nogen som helst Bemærkning om, hvorvidt Kommunalbestyrelsen ansaa det for muligt, at Tilbagebetaling kunde finde Sted, eller ej. Og det forekommer mig, at naar man ønsker en saadan Udtalelse, var det nok saa rigtigt, at man indhentede den fra de paagældendes Organisationer, fra Husmændenes og fra de næringsdrivendes Organisationer; jeg tror, at disse i højere Grad vilde have Betingelse for at udtale sig desangaaende.

Socialdemokratiets Stilling til denne Sag er denne: Vi har stemt for denne Lov, da den i sin Tid var til Behandling i dette høje Ting; mine Partifæller har i Finansudvalget arbejdet paa at skaffe de mest lempelige Afdragsvilkkaar paa disse Laan, og det lykkes jo forhaabentlig at faa gennemført en tilfredsstillende Ordning. Jeg forstaar derfor ikke, at det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen i Gaar her fra denne Talerstol gentagne Gange kunde komme med Bemærkninger om, at Socialdemokratiets Opgave var den hurtigst muligt at udrydde de mindre handlende og næringsdrivende. Det ærede Medlem kunde, synes jeg, vente med en saadan Udtalelse, til vi en Gang kommer ud paa et Vælgermøde i Vinding-Bryrup-Vrads; dér kunde muligvis en og anden fæste Lid til en saadan Paastand, herinde tror jeg ikke, nogen vil gøre det. Jeg synes, at han derfor meget vel kunde have sparet disse Udtalelser, da Kendsgemingerne jo taler et tilstrækkelig tydeligt Sprog. Vi har gennemført Arbejde i denne Sag vist, at vi har lige saa stor Interesse for de smaa næringsdrivende som det ærede Medlem, hvorimod vi ikke har nogen Interesse i, at de urimelige Prisforhold opretholdes af saadanne næringsdrivende; naar vi har udtalt os, har det altid været imod disse urimelige Priser, som nu og da konstateres, hvilket for øvrigt ogsaa tilstrækkeligt blev godtgjort gennem den højtærede Indenrigsministers Udtalelser forleden. Det er det, vi kæmper imod, medens vi paa den anden

Side gerne vil være med til at hjælpe disse Folk over deres mange Gange vanskelige økonomiske Forhold; det gælder saavel de smaa næringsdrivende som Husmændene.

Den højtærede Finansminister var ligeledes forleden Dag, foranlediget af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Bresemann, inde paa Spørgsmaalet om Udnævnelse af Skatteraadsmember. Jeg kan herom sige: Ligesaa hos os. I Silkeborg er Udnævnelse af Skatteraadsmember foregaaet paa en noget lignende Vis; store Dele af Byens Befolkning kan ikke forstaa, at Finansministeren har forbigaaet den af de indstillede, som absolut var mest kvalificeret, men som ganske vist havde den Fejl, at han var Socialdemokrat. Jeg tror derfor, at den højtærede Finansminister kunde være kommet meget nemmere fra sin Omtale af denne Sag ved nemlig kort og godt at sige: Saa længe jeg har været Finansminister, har det altid været min Bestræbelse at undgaa at faa en Socialdemokrat udnævnt til Skatteraadsmember. Og saa skulde det have glædet mig, om han vilde have tilføjet: Men heri skal der ske en Forandring til det bedre i den kommende Tid. Jeg tror imidlertid ikke, at denne Tilføjeelse kommer; jeg er bange for, at Finansministeren vil blive ved at følge det samme Princip, han har fulgt hele Tiden: at undgaa, at Socialdemokrater bliver udnævnt til disse Stillinger — skønt det selvsagt er urimeligt, at der ikke fra den Del af Befolkningen, som Socialdemokratiet i første Række repræsenterer, skal være Repræsentanter indenfor Skatteraadene til at varetage ogsaa disse Skatteborgeres Interesser. Men den højtærede Finansminister synes jo at ville lade politiske Hensyn gaa forud, og dette beklager jeg; det havde været i høj Grad ønskeligt, om Ministeren vilde have gjort Ret og Skel paa dette Omraade.

Saa vel den højtærede Finansminister som den højtærede Indenrigsminister gjorde Forsøg paa at glatte over de Udtalelser angaaende Købstadkommunernes finansielle Forhold, som Statsgældsdirktor Andersen i sin Tid gentagne Gange har fremsat. Jeg forstaar meget vel, at den højtærede Finansminister var optaget af dette Spørgsmaal, thi han har jo ikke sparet sig selv i Retning af at øve en ret voldsom og efter min Formening ret uheldig Kritik overfor Købstadkommunerne paa dette Omraade. Ministeren har saaledes i en Skrivelse sidste Sommer udtrykt sig i Retning af, at naar en Købstadkommune undlod at indbetale de Statsskatter, som den havde opkrævet,